

عنوان مقاله:

امکان سنجی پذیرش ضمان تفویض منافع انسان در پرتو قاعده لاضرر

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های فقه مدنی، دوره 16، شماره 27 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

سید علی سجادی زاده - استادیار گروه فقه و مبانی حقوق، دانشگاه علوم اسلامی رضوی

علی اصغر صائمی - طلبه سطح چهار حوزه علمیه مشهد

خلاصه مقاله:

علی رغم اتفاق نظر اکثریت فقیهان بر اصل لزوم جبران ضرر و زیان ناروا و معقول بودن آن، ولی در خصوص مسئله «ضمان منافع تفویض شده انسان» در قلمرو فقه امامیه اختلاف نظرهایی دیده می شود که ریشه آن را می توان در اختلاف رویکرد فقیهان در گستره مبانی فقهی «ضمان» جستجو کرد. از این رو یکی از ادله فقهی قابل توجه لزوم جبران خسارت (ضمان)، «قاعده لاضرر» است که در نگاه شماری از فقیهان به ویژه جمعی از فقهای امامی مورد پذیرش قرار گرفته است. پرسشی که این پژوهش به دنبال ارائه پاسخ به آن می باشد، این است که آیا می توان در چارچوب «قاعده لاضرر» و دیدگاه های فقهی مطرح در خصوص آن، قائل به «لزوم جبران زیان ناشی از تفویض منافع انسان» شد یا خیر؟ بر اساس یافته های این پژوهش که به شیوه توصیفی تحلیلی و با مراجعه به منابع معتبر فقهی به سرانجام رسیده است، دو دیدگاه فقهی متفاوت در این باره وجود دارد. نگارندگان در این مقاله با دفاع از دیدگاه توسعه گستره قلمرو قاعده لاضرر و دلیل عقل، آن دیدگاه فقهی را اثبات نموده اند که قائل به «ضمان منافع تفویض شده انسان» می باشد.

کلمات کلیدی:

منافع انسان، ضمان، مسئولیت مدنی، لاضرر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1697147>

